

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 3C/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718202974
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Kysucká
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2020:3718202974.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudkyňou Mgr. Silviou Kysuckou, v spore žalobkyne S.. O. Š., V.. XX.XX.XXXX, bytom Ž., Q. XXXX/X, právne zastúpenej advokátkou JUDr. Kristínou Jošthovou, advokátska kancelária so sídlom Žilina, Nám. M. R. Štefánika 10, proti žalovanej S.. F. P., V.. XX.XX.XXXX, bytom Y. P., I. XXXX/XX, o zaplatenie 9.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie 129,03 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 15.10.2018 do zaplatenia, **z a s t a v u j e.**

Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobkyni 8.870,97 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 10.05.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku žalobu **z a m i e t a.**

Žalobkyňa **m á** voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 91,98 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaná povinná zaplatiť právnej zástupkyňi žalobkyne do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 20.09.2018 v spojení s podaním - doplnením žaloby zo dňa 02.04.2019 domáhala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej sumu 9.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z danej sumy od podania žaloby do zaplatenia. Dôvodila, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k.ú. L. P., a to parcel reg. „A.“ - parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a stavby rodinného domu súp. č. XXXX postaveného na parcele č. XXXX/X. Tieto nehnuteľnosti nadobudla titulom Kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený rozhodnutím príslušného orgánu katastra pod V XX/ XXXX. Nehnuteľností, a to rodinný dom súp. č. XXXX postavený na pozemku parc. č. XXXX/X a parcely č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/ X užíva žalovaná spoločne so svojím manželom a ich mal. dcérou bez právneho dôvodu, t. j. bez súhlasu žalobkyne, pričom žalobkyni vytvára právne a skutkové prekážky znemožňujúce jej vlastníctvo užívať. Na strane žalovanej užívaním bytovej nehnuteľnosti dochádza k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne, pretože dlhodobu (niekoľko rokov) túto nehnuteľnosť spolu s rodinou užíva v celom rozsahu bezodplatne a bez akéhokoľvek právneho titulu. Obvyklé nájomné za obdobné nehnuteľnosti sa pohybuje v rozsahu 1.000,- eur až 1.200,- eur. Žalobkyňa vyzvala žalovanú listom zo dňa 11.02.2016 na vypratanie nehnuteľnosti a zaplatenie bezdôvodného obohatenia za jeho užívanie, na čo však žalovaná nereagovala a žalobkyňa podala dňa 13.04.2016 žalobu o vypratanie. Žalobkyňa sa domáha zaplatenia

žalovanej sumy vo výške 500,- eur mesačne, teda v polovici obvyklého nájomného za obdobie od 10/2016 do 3/2018.

2. Žalobkyňa na podporu svojich tvrdení k žalobe pripojila nasledovné listinné dôkazy - rozsudok Okresného súdu Žilina, č. k. 17C/211/2012-171 zo dňa 24.03.2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 6Co/344/2014 zo dňa 26.11.2014, uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/344/2014 zo dňa 23.02.2015, výpis z LV č. XXXX k. ú. L. P., príkaz na úhradu zo dňa 02.11.2015, výzva na úhradu prihlásenej sumy zo dňa 29.09.2015, potvrdenie správcu konkurznej podstaty zo dňa 10.12.2015, žiadosť o súčinnosť zo dňa 24.05.2016, odpoveď správcu zo dňa 02.06.2016, odhad trhovej ceny nájomného zo dňa 17.04.2016 a predbežný odhad vo vzťahu k prenájmu nehnuteľností zo dňa 11.04.2016, výzva na vypratanie nehnuteľností a zaplatenie bezdôvodného obohatenia zo dňa 11.02.2016, 3-krát podací lístok, žaloba o vypratanie nehnuteľností zo dňa 13.04.2016.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 18.05.2019 uviedla, že uplatnený nárok žalobkyne v celom rozsahu neuznáva a túto žalobu považuje za neopodstatnenú a nemorálnu. Uviedla, že predmetné nehnuteľnosti sú predmetom dlhoročného sporu medzi žalobkyňou a manželom žalovanej, za ktorého bola žalobkyňa vydatá v rokoch 2004 až 2010. Manžel žalovanej vložil do týchto nehnuteľností v roku 2002 sumu spolu 465.000,- eur a podiel žalobkyne bol do novembra 2015 len 75.000,- eur a v novembri 2015 sa zvýšil na sumu 177.000,- eur. Jeho podiel na celkovej sume vložených finančných prostriedkov je teda 78 % a podiel žalobkyne je 28 %. Jedinou majiteľkou nehnuteľností sa žalobkyňa stala len vďaka dôverčivosti manžela žalovanej a ona túto situáciu zneužíva na pomstu za rozvod a obohatenie sa na jeho úkor. Od roku 2010, t. j. od ich rozvodu sa manžel žalovanej snaží žalobkyňu vyplatiť jej skutočný podiel a už v roku 2012 mal pre ňu pripravenú kompletnú sumu. Žalobkyňa neustále vytvára obštrukcie, snaží sa ho z domu vyhnáť a predať ho za sumu, ktorou by sa len vrátili jej vložené finančné prostriedky. Opakovane sa mu vyhráža, že ho takto pripraví o majetok, lebo sa s ňou rozviedol. S. P. - sestra manžela žalovanej, podala dňa 19.08.2016 na Okresnom súde v Žiline návrh na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX a č. XXXX. Žalovaná uviedla, že dom užíva s manželom v dobrej viere, že on je väčšinovým vlastníkom a sú presvedčení, že výlučné vlastníctvo žalobkyne je dočasný a nespravodlivý stav, ktorý bude súdnym procesom o určenie vlastníctva zmenený. Uviedla, že jej manžel a žalobkyňa kúpili spoločne dom s pozemkom v decembri 2002 za 5.000.000,- Sk, pričom polovicu kúpnej ceny zaplatil jej manžel v hotovosti a druhú polovicu zaplatila žalobkyňa prostredníctvom hypotekárneho úveru, pri ktorom bol manžel žalovanej spoludlžníkom. Kvôli výhodnému úroku banka vyžadovala, aby žalobkyňa bola na liste vlastníctva napísaná ako jediná vlastníčka, no a žalobkyňa manželovi žalovanej prisľúbila, že neskôr prevedie na neho časť nehnuteľnosti v spravodlivom pomere, a v prípade rozchodu si dom aj s pozemkom nechá on a žalobkyňa si bude nárokovať len tie finančné prostriedky, ktoré do domu skutočne vložila. Prisľúbila, že nikdy toto nezneužije, že je zapísaná na LV ako jediná vlastníčka, nakoľko manžel žalovanej (ďalej aj „S.. P.“) jej dôveroval, preto súhlasil s tým, aby bola žalobkyňa ako výlučná vlastníčka. Následne S.. P. sám financoval kompletnú rekonštrukciu domu, vybudoval tam ďalšie stavby, ktoré zvýšili hodnotu nehnuteľnosti. V 6/2004 sa S.. P. so žalobkyňou zosobášili a keďže už krátko po svadbe žalobkyňa sa vyjadrila, že v prípade rozvodu by ho vyhnala z domu bez finančnej kompenzácie, tak S.. P. ju opakovane žiadal, aby v súlade s ústnou dohodou previedla 3/4 nehnuteľnosti na jeho sestru. Uzatvorili kúpnu zmluvu, ktorej vklad bol povolený pod V XXX/XX dňa 16.12.2009. Keď sa v 2/2009 dohodli na rozvode, žalobkyňa požiadala S.. P., aby hypotekárny úver ďalej splácal už len on, keďže dom po rozvode zostane len jemu, na čo jej vyhovel a inicioval zmenu úveru, pričom od júna 2009 do decembra 2014 ho splácal s pomocou žalovanej. Tento úver splácali aj napriek tomu, že od 01.11.2010 do 07.12.2012 bývala žalobkyňa v dome sama. Manžel sa do domu nasťahoval dňa 07.12.2012. Naťahoval sa tam po tom, ako mu zablokovala predbežným opatrením nehnuteľnosti a znemožnila im použiť túto nehnuteľnosť ako zábezpeku ku schválenému hypotekárnemu úveru, z ktorého jej mohli vyplatiť kompletnú sumu. Podala žalobu o neplatnosť kúpnej zmluvy, čím chcela dosiahnuť, aby bola opäť jedinou vlastníčkou. Odvtedy sa márne snažia so žalobkyňou rozumne dohodnúť. Žalovaná ďalej uviedla, že keď sa vo februári 2009 žalobkyňa s S.. P. dohodli na rozvode a na tom, že si rozdelia nehnuteľnosti v pomere 3 a 1, dohodli sa, že keď S.. P. zabezpečí potrebné finančné prostriedky, tak od nej tú 1 odkúpi. Žalobkyňa požiadala S.. P., aby hypotekárny úver splácal ďalej sám, lebo ho nemieni splatiť, keďže sa idú rozvieť a dom zostane jemu. Na základe uvedeného S.. P. inicioval zmenu v OTP banke a popritom konsolidoval spotrebné úvery, ktoré si spolu vzali počas rekonštrukcie domu. V novej úverovej zmluve bol už hlavným dlžníkom S.. P. a mesačné splátky od 6/2009 platil sám bez príspevia navrhovateľky. V novom úvere bola zahrnutá aj nesplatená istina z úveru žalobkyne vo výške viac ako 50.000,- eur. V októbri 2009 sa podpísala kúpna zmluva o predaji 3-ín nehnuteľností

sestre S.. P. - S. P. a 1 predala žalobkyňa svojej matke. Po zavkladovaní danej zmluvy sa žalobkyňa začala S.. P. vyhrážať, že ak sa s ňou rozvedie, poškodí mu brzdy na aute, aby zhavaroval, podpáli dom a pod. V 12/2010 sa S.. P. so žalobkyňou rozviedol a dňa 02.11.2010 bol nútený odsťahovať sa z domu. Do decembra 2012 bývala v dome žalobkyňa sama, pričom počas týchto dvoch rokov žalovaná s S.. P. splácali hypotekárny úver a platili za ňu aj všetky poplatky súvisiace s domom. Po rozvode začala žalobkyňa požadovať, aby jej S.. P. vyplatil 250.000,- eur, s čím on nesúhlasil a bol jej ochotný vyplatiť len 85.000,- eur. Žalovaná a S.. P. sa zosobášili v júni 2011. V septembri 2012 bol v OTP banke schválený hypotekárny úver vo výške 159.000,- eur, z ktorej sumy mala banka poslať 85.000,- eur priamo na účet žalobkyne. Hoci žalobkyňa vedela, že úver sa vybavuje, podala žalobu o neplatnosť kúpnej zmluvy spolu s návrhom na vydanie predbežného opatrenia, ktorým nechala zablokovať nehnuteľnosť, aby nemohli byť použité ako zábezpeka pri úvere. Preto nebolo možné úver čerpať. Už v roku 2012 mohla žalobkyňa dostať všetky peniaze, ktoré vložila do nehnuteľností. Keďže im žalobkyňa znemožnila vyplatiť ju, v decembri 2012 sa do domu nastahovali, pričom 20 mesiacov bývali v dome spolu s tým, že žalobkyňa využívala väčšiu časť domu ako žalovaná s rodinou. Žalovaná s manželom ďalej vybavovali úver, ktorým by vyplatili žalobkyňu o čom táto bola informovaná. V 6/2014 boli podmienky pre poskytnutie úveru splnené, avšak žalobkyňa odmietala poskytnúť súčinnosť. V 3/2014 prvostupňový súd rozhodol o neplatnosti kúpnej zmluvy z roku 2009, avšak len kvôli formálnym nedostatkom, pričom nespochybnil finančný vklad S.. P.. V 8/2014 sa žalobkyňa z domu odsťahovala, pričom počas ich neprítomnosti pobrala z domu nábytok a iné veci, ktoré S.. P. kúpil ešte pred sobášom, pričom do domu ďalej chodila a neskôr odnášala ďalšie veci. S.. P. preto žalobkyňu požiadal, aby uznala zníženie svojho nároku z 85.000,- eur na 75.000,- eur, čo urobila písomne v Dohode o urovnaní z 05.01.2015. Žalovaná uviedla, že užívajú len časť domu, a to kuchyňu a WC na prízemí a na poschodí detskú a hosťovskú izbu a kúpeľňu. Spolu teda cca 50 m². Ostatné miestnosti sú prázdne, nevyužité - jedáleň, obývačka, zimná záhrada a spáľňa. Žalobkyňa má do domu neobmedzený prístup a žalovaná s rodinou sa obáva, aby im opäť nepobrala nábytok, preto tieto miestnosti nemôžu zariadiť a používať. Keďže na majetok S.. P. bol vyhlásený konkurz, hrozilo, že banka bude požadovať okamžité vyplatenie hypotekárneho úveru vo výške 102.000,- eur, a preto bolo dôležité, aby žalobkyňa umožnila žalovanej vziať si nový úver na vyplatenie podielu žalobkyne a nároku OTP banky. V Dohode o urovnaní sa žalobkyňa zaviazala, že umožní žalovanej, aby pri úvere ručila predmetnými nehnuteľnosťami s tým, že žalovaná by jej následne po poskytnutí úveru vyplatila 75.000,- eur a žalovaná by sa stala výlučnou majiteľkou nehnuteľností. Hoci mala žalovaná schválený úver, žalobkyňa nedodržala dohodu o urovnaní, sama vyplatila nárok OTP banky vo výške 102.000,- eur, čím dlh S.. P. voči nej vzrástol na sumu 177.000,- eur. Až v 12/2015 žalobkyňa povolila, aby žalovaná ručila nehnuteľnosťami pri úvere, pričom im dávala nesplniteľné časové limity, dokedy ju musia vyplatiť a vyhrážala sa, že ich dá vystahovať ešte pre Vianocami. Žalovaná začala vybavovať úver, ale banka jej schválila úver nižší, ako mala schválený v predošlých mesiacoch. V 1/2016 navrhli žalobkyňa, že jej vyplatia 120.000,- eur s tým, že by zostala vlastníčkou v 2/3-nách a o 4 mesiace by jej vyplatili zvyšných 57.000,- eur. Keďže žalobkyňa žiadala 140.000,- eur, požiadala žalovanú o prehodnotenie žiadosti o úver a banka jej v 3/2016 schválila vyššiu sumu, preto žalobkyňa ponúkli 142.000,- eur z úveru a 8.000,- eur v hotovosti, spolu 150.000,- eur s tým, že by zostala majiteľkou v 2/3-nách nehnuteľností a o 4 mesiace by jej vyplatili zvyšných 27.000,- eur. Napriek snahe o dohodu žalobkyňa im v 2/2016 poslala výzvu na vypratanie a na zaplatenie nájomného a následne potom podala žalobu o vypratanie nehnuteľností a žalobu o zaplatenie „nájomného“. Preto sestra S.. P. podala v 8/2016 žalobu o určenie vlastníctva k menovaným nehnuteľnostiam. V 6/2016 žalovaná podpísala úverovú zmluvu a mala čerpať úver až do 13.01.2017. Na jeseň 2016 žalobkyňa začala požadovať zmeny v úverovej zmluve kvôli pozemkom. Posledný deň, kedy mala žalovaná čerpať úver, jej žalobkyňa oznámila, že okrem 177.000,- eur požaduje ďalších 39.000,- eur. Úver teda opäť zmarila, požadovala, aby vypratali nehnuteľnosť. Dňa 24.03.2018 vtrhla žalobkyňa do domu s cudzími ľuďmi a oznámila im, že týmto ľuďom prenajala dom. Títo nájomníci im niekoľko týždňov zámerne zneprijemňovali život. Keďže dom neopustili, tak žalobkyňa dňa 03.05.2018 vypla v dome elektrinu. Podľa žalovanej, žalobkyňa sa stala jedinou vlastníčkou nehnuteľností nemorálnym spôsobom, nedodržala ústne a písomné dohody, krivo vypovedala na polícii a súde, jej skutočný finančný podiel je len 28 % a manžel žalovanej užíva dom v dobrej viere, že je väčšinovým vlastníkom. Žalobkyňa mohla v rokoch 2012 - 2015 dostať niekoľkokrát všetky ňou vložené finančné prostriedky. Dva roky bývala v dome sama a neplatila elektrickú energiu ani žiadne poplatky súvisiace s údržbou domu a záhrady, sfaľšovala zmluvu o dodávke elektrickej energie na S.. P. v čase, keď bývala v dome, zámerne neplatila a tajila faktúry a vytvorila na jeho meno dlh vo výške 10.000,- eur, čo nie je schopná zaplatiť, niekoľko rokov nesplácala svoj úver, hoci bývala v dome a platili ho žalovaná s manželom, aj v čase, keď v dome nebývali, uzatvorila v mene S.. P. s klientom poisťovňu zmluvu a dopustila sa v nej chýb, kvôli ktorým bol prepustený a prišiel tak o príjmy 10.000,- eur

mesačne a túto stratu mu dosiaľ nevykompenzovala a do Dohody o urovnaní z 05.01.2015 žiadala vložiť požiadavku, aby žalovaná s rodinou od nej ani od jej matky nikdy nepožadovali platenie nájomného, takže sama požaduje platenie nájomného za neopodstatnené.

4. Žalovaná k vyjadreniu pripojila nasledovné listinné dôkazy: uznesenie tun. súdu č. k. 9C/87/2016-206 zo dňa 08.02.2017, emailová komunikácia s bankou, výpoveď Zmluvy o stavebnom sporení z 25.07.2014, výpis z účtu za roky 2013 a 2014, Dohoda o urovnaní z 05.01.2015, vyjadrenie k návrhu na obnovu konania z 10.02.2015, späťvzatie žaloby zo dňa 05.01.2015, Zmluva o splátkovom úvere zo dňa 06.06.2016, návrh o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo dňa 17.08.2016.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení - replike zo dňa 10.06.2019 uviedla, že obrana žalovanej je zmätočná, keďže na jednej strane tvrdí, že v dobrej viere užíva tieto nehnuteľnosti a že jej manžel je väčšinovým vlastníkom, pričom na druhej strane potvrdzuje, že sestra jej manžela sa domáha určenia vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam. Žalovaná potvrdzuje, že nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne užíva, pričom neoznačuje a nepredkladá žiaden relevantný právny titul oprávňujúci ju nehnuteľnosti tretej osoby užívať. Skutkové okolnosti, ktoré uvádza žalovaná o údajnej pohľadávke manžela žalovanej voči žalobkyňi sú nepravdivé a nepreukázané. Na S.. P. bol vyhlásený konkurz, pričom zo zverejnenej majetkovej podstaty nevyplýva, že by do všeobecnej alebo oddelenej podstaty patrila akákoľvek pohľadávka úpadcu - manžela žalovanej voči žalobkyňi. Ďalšími skutkovými okolnosťami sa už zaoberal Okresný súd Žilina, sp. zn. 17C/211/2012, v ktorom bola potvrdená nesporná skutočnosť, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/344/2014. Platnosťou a záväznosťou Dohody o urovnaní sa zaoberal Okresný súd Žilina v konaní sp. zn. 8C/199/2016 s tým, že nezakladá žalovanej právny titul na bezplatné užívanie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne. Žalovaná potvrdila, že tieto nehnuteľnosti s rodinou užíva, a to bez akejkoľvek náhrady voči jej vlastníkovi. Žalobkyňa považuje za nemorálne zo strany žalovanej užívať majetok tretej osoby bez akéhokoľvek protiplnenia, keď bolo nesporné vlastníctvo žalobkyne potvrdené rozsudkami súdov. To, že by jej manžel bol väčšinovým vlastníkom nezodpovedá právnomu ani skutkovému stavu veci. K podaniu pripojila uznesenie Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3K/5/2014 zo dňa 22.12.2014, rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 17C/211/2012-171 zo dňa 24.03.2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/344/2014 zo dňa 26.11.2014, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/344/2014 z 23.02.2015, uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 8C/199/2016-356 zo dňa 07.01.2019.

6. Žalovaná vo vyjadrení - v duplike zo dňa 28.06.2019 uviedla, že to, že súd rozhodol o neplatnosti kúpnej zmluvy neznamená, že žalobkyňa má právo popierať nimi vnesené investície do dotknutých nehnuteľností a že im nemusí tieto investície vrátiť alebo nahradiť. Žalovaná spolu so svojim manželom splácala hypotekárny úver žalobkyne od 6/2009 do 12/2014 - splátky vo výške 728,- eur mesačne, spolu viac ako 48.000,- eur. Preto, ak by sa bralo do úvahy len obdobie, odkedy je za S.. P. vydatá, teda od 6/2011, jedná sa o splátky za 43 mesiacov v sume cca 31.000,- eur, z čoho je polovica 15.650,- eur, ktoré možno považovať len za jej výdavok v prospech žalobkyne. Ide teda o bezdôvodné obohatenie zo strany žalobkyne na úkor žalovanej. Žalovaná ďalej uviedla, že ak by sa S.. P. necítil byť vlastníkom rodinného domu, prečo by teda platil splátky úveru na cudzí dom - toto uviedla žalovaná v súvislosti s konsolidáciou úveru s tým, že od 6/2009 splátky na úver splácal S.. P. zo svojho účtu, resp. prečo nesplácala daný úver aj naďalej žalobkyňa, keď je presvedčená, že ona bola a je jedinou aj morálne oprávnenou vlastníčkou. S.. P. pokračoval v splácaní úveru aj po rozvoze v 12/2010 až do vyhlásenia jeho konkurzu v 12/2014. Žalobkyňa trvala na tom, aby z úverovej zmluvy bola vyňatá ako spoludlžníčka, na základe čoho S.. P. inicioval zmenu úverovej zmluvy - Dodatok č. 2 k Zmluve o OTP hypoúvere č. XXX/XXXX/XX zo dňa 16.02.2012. Žalovaná uviedla, že vďaka tomu, že úver splácali za ňu od 6/2009, zaplatila žalobkyňa o 48.000,- eur menej a tieto peniaze je im dlžná. Žalobkyňa je síce momentálne na LV č. XXXX zapísaná ako výlučná vlastníčka, ale nehnuteľnosti nezaplatila len zo svojich finančných prostriedkov. Nechce odstúpiť nehnuteľnosti za spravodlivú cenu a ani nechce vrátiť vnesené investície. Na výzvy S.. P., aby mu vrátila vnesené investície, vôbec nereaguje.

7. Žalobkyňa v písomnom podaní zo dňa 21.05.2020 uviedla, že jej vlastnícke právo nespochybnuje ani Dohoda o urovnaní zo dňa 05.01.2015, nakoľko táto nebola zavkladovaná, teda nedošlo k povoleniu vkladu vlastníckeho práva. Vyhlásenia v uvedenej dohode stratili uplynutím dohodou stanoveného termínu účinky. Táto dohoda nie je dôvodom, ktorý by zakladal právo žalovanej užívať nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Skutočnosť, že došlo k platnému odstúpeniu od dohody, musela

žalobkyňa za Y. P. vyplatiť sumu 102.011,60 eur, za účelom čoho bola žalobkyňa nútená takú vysokú sumu vybaviť od viacerých nebankových spoločností za vysoké úroky. Opätovne uviedla, že v súpise majetkovej podstaty nie sú žiadne žalovanej tvrdené investície do predmetnej nehnuteľnosti. Dohoda o urovaní je taktiež neplatná z dôvodu, že táto bola uzatvorená v čase prebiehajúceho konkurzného konania na úpadcu S.. P.. Uviedla, že v roku 2016 prebiehali rokovania medzi stranami sporu, predmetom ktorých bola kúpa nehnuteľností. Konanie S.. P. bolo v rozpore s dobrými mravmi, keď 30.03.2016 zaslal žalobkyňi návrh kúpnej zmluvy s uvedením kúpnej ceny 330.700,- eur, pričom od nej požadoval, aby rozdiel medzi uvedenou sumou a sumou, ktorú požadovala vyplatiť 177.000,- eur, mu vrátila. Týmto spôsobom chcel od banky vylákať viac peňazí, ktoré by si nechal vo vlastnej réžii a žalobkyňa by tak bola vystavená riziku, že v prípade, ak by prestali splácať úver, bola by opätovne nútená v záujme ochrany svojho vlastníctva vyplatiť úver v poskytnutej výške. S uvedeným nesúhlasila, preto na e-mail nereagovala. Svoj nesúhlas a pripomienky vyjadrila v e-maile zo dňa 08.04.2016, teda ešte pred tým, ako bol schválený úver a v čase, kedy mohli rokovať s bankou o výške úveru. Napriek dohodnutej sume 177.000,- eur zaslal S.. P. návrh kúpnej zmluvy s kúpnu cenou 141.900,- eur, s ktorou zmluvou žalobkyňa nesúhlasila. Banka schválila žalovanej 170.000,- eur, z ktorej sumy jej mali vyplatiť 141.900,- eur a zvyšok do sumy 177.000,- eur je prisľúbili vyplatiť v lehote 3 až 4 mesiacov, avšak žalobkyňa s týmto nesúhlasila, nakoľko nemala žiadnu záruku, že by tento zostatok uhradili. Žiadala preto úpravu obsahu kúpnej zmluvy vo vzťahu k niektorým pozemkom, ktoré by sa z predmetu kúpy vyňali tak, aby ona ostala ich vlastníčkou, čo odkomunikovala s S.. P. v 03/2016. Bola to žalovaná, ktorá svojvoľne upravovala obsah kúpnej zmluvy. Zo strany žalovanej nedošlo k akceptácii kúpnej zmluvy v zmysle návrhu žalobkyne. Žalobkyňa ďalej uviedla, že nie je povinná so žalovanou uzatvoriť kúpnu zmluvu. Ani rokovanie o návrhu a prijatie návrhu na uzavretie zmluvy neznamená, že žalovaná je oprávnená so svojou rodinou užívať nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalobkyne zadarmo. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v roku 2011 bývala v uvedenej nehnuteľnosti sama, od roku 2012 sa k nej nasťahovala žalovaná s manželom. V tomto roku prevzal manžel žalovanej splátky úveru až do roku 2015, kedy došlo k zosplatneniu úveru, pričom zvyšok úveru vyplatila žalobkyňa. Nakoľko spoločné bývanie žalobkyne spoločne so žalovanou a jej manželom neprichádzalo do úvahy, žalobkyňa sa odsťahovala. Na to, aby si mohla zabezpečiť vlastné bývanie, bola nútená si zobrať úver v sume 44.805,- eur na kúpu 1-izbového bytu, kde v súčasnosti býva aj so svojou maloletou dcérou. Podľa žalobkyne je nemorálne, že žalobkyňa si musela takýto úver na kúpu bytu zabezpečiť za situácie, že žalovaná so svojim manželom zadarmo užívajú obrovský rodinný dom s pozemkami v období ôsmich rokov a neplatia nič. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej, že títo neužívajú celú nehnuteľnosť žalobkyňa uviedla, že zimná záhrada je uzamknutá a nachádzajú sa tam ich osobné veci, rovnako tak aj spálňa a v šatníkoch sa tiež nachádzajú ich osobné veci. Uzamknutá je aj kotolňa, čo predstavuje problém, keď žalobkyňa je povinná zabezpečiť revíziu kotla. Žalovaná užíva aj detskú a hosťovskú izbu, ktorú bežne obývajú a rovnako aj ostatné miestnosti v dome, ktoré sú uzamknuté a majú v nich osobné veci. Ako by mohla žalobkyňa údajne nevyužívané miestnosti ona užívať, keď sú uzamknuté a sú v nich osobné veci žalovanej a jej manžela. Z uvedeného vyplýva, že nehnuteľnosť je užívaná v celosti žalovanou a jej manželom.

8. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že na podanej žalobe trvá. Upresnila žalované obdobie od 01.10.2016 až do 23.03.2018 s tým, že žiadala priznať sumu 8.870,97 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 15.10.2018 do zaplatenia. Žalobu čo do zaplatenia sumy 129,03 eur s príslušenstvom zobrala žalobkyňa späť. Žalobkyňa nepoprela, že by medzi ňou a žalovanou prebiehali rokovania ohľadne odkúpenia rodinného domu, avšak vzhľadom k tomu, že žalovaná nemala dostatok finančných prostriedkov, tieto rokovania sa predlžovali, pričom od Dohody o urovaní bolo platne odstúpené.

9. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že s čiastočným späťvzatím súhlasí, avšak aj naďalej nesúhlasí s akoukoľvek čiastkou, ktorú od nej žalobkyňa požaduje. Tvrdenia žalobkyne vo vyjadrení zo dňa 21.05.2020 ohľadne užívania danej nehnuteľnosti sú nepravdivé, tieto miestnosti nie sú zamknuté a už vôbec neboli zamknuté v žalovanom období, boli voľne prístupné, pričom jediné čo sa zamykalo bola hosťovská izba. Izby začali zamykať až po tom, ako žalobkyňa nasťahovala v marci 2018 nejakých ľudí do domu. Žalobkyňa nemá nárok na žalovanú sumu, nakoľko za ňu splácali úver a manžel žalovanej investoval do danej nehnuteľnosti trikrát viac ako ona. Nehnuteľnosť neužíva celú, užíva s dcérou len hosťovskú izbu, detskú izbu, kúpeľňu a časť kuchyne, všetko v rozsahu 50 m². V ostatných miestnostiach sa nenachádzajú žiadne jej veci ani nábytok. Je to žalobkyňa, ktorá ich vydiera z pozície, že sa nekalým spôsobom stala vlastníčkou. Mali vybavení úver a stále apelovali na žalobkyňu, rokovali s

ňou viackrát. Uviedla, že v dome býva preto, lebo jej manžel tam má vložené investície, ktoré žalobkyňa nechce vrátiť. V tejto nehnuteľnosti už nechcú bývať, chcú sa vysťahovať, len sa nevedia dohodnúť.

10. V priebehu konania, žalobkyňa predložila nasledovné listinné dôkazy: Výpis z LV č. XXXX k. ú. L. P. zo dňa 20.05.2020, odstúpenie od Dohody o urovnaní zo dňa 05.01.2015, 4-krát podací lístok, výpis z obchodného registra, čierno-biela fotografia, výpis z www.upadca.sk, spisová značka správcovského spisu XK/X/XXXX T., výzvu na úhradu prihlásenej sumy z 29.09.2015, potvrdenie správcu, evidenčný list pre výpočet úhrady za užívanie bytu, Zmluva o úvere zo dňa 04.06.2013, emaily, návrh kúpnej zmluvy 4-krát, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/344/2014 zo dňa 26.11.2014 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 6Co/344/2014 zo dňa 23.02.2015, rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 42C/158/2016-150 zo dňa 09.03.2017, rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 17C/211/2012-171 zo dňa 24.03.2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/150/2019-465 zo dňa 31.10.2019.

11. Súd na základe listinných dôkazov, ktoré strany sporu predložili na podporu svojich tvrdení zistili nasledovný skutkový stav:

12. Medzi stranami bolo nesporné, že žalobkyňa bola v období od 01.10.2016 do 23.03.2018 evidovaná na LV č. XXXX, k. ú. L. P. ako ich výlučná vlastníčka.

13. Z výpisu z LV č. XXXX Q.. Ú.. L. P., zo dňa 10.10.2018, resp. zo dňa 20.05.2020 mal súd za preukázané, že výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na predmetnom liste vlastníctva, a to najmä parcel reg. „A.“ - parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a rodinného domu súp. č. XXXX postaveného na pozemku reg. „A.“ - parc. č. XXXX/X je žalobkyňa a to titulom kúpnej zmluvy zavkladovanej pod V XX/XXXX.

14. Z rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/211/2012-171 zo dňa 24.03.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/344/2014 zo dňa 26.11.2014 a s opravným uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/344/2014 zo dňa 23.02.2015 mal súd za preukázané, že žalobkyňa sa na vedenom súde domáhala proti žalovaným - S.. P., S. P. a D. Š. určenia neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 02.11.2006 o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, Q.. Ú.. L. P., ktorá bola uzavretá medzi predávajúcou 1/ O. P. a kupujúcimi S. P. a D. Š.. Okresný súd uvedenej žalobe vyhovel, pričom Krajský súd v Žiline ako odvolací súd tento rozsudok potvrdil.

15. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 8C/199/2016-356 zo dňa 07.01.2019 súd žalobu žalobkyne S. P. proti žalovaným - žalobkyne a D. Š. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zamietol. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX súd zamietol žalobu z dôvodov, že Dohoda o urovnaní z 05.01.2015 riešila nároky plynúce z absolútne neplatnej kúpnej zmluvy, na čo súd prihliada z úradnej povinnosti, a ktoré nemôžu požívať právnu ochranu. Rovnako touto Dohodou o urovnaní strany sporu nenaplnili dikciu zákona, keďže ňou nedošlo k odstráneniu spornosti a pochybnosti o vzájomných právach a povinnostiach tým, že ich zrušila a zároveň mala nahradiť novými, t. j. doterajší záväzok nezanikol a nebol nahradený novým, ktorý vyplýva z urovnania. V dohode totiž iba zmluvné strany vyjadrili vôľu v budúcnosti uzavrieť kúpnu zmluvu so žalovanou a predat' jej nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu do 30.07.2015, pričom zároveň súčasťou danej dohody bolo vyhlásenie strán, že vlastnícke právo k daným nehnuteľnostiam je dané stavom vyplývajúcim zo stavu zapísaného v katastri nehnuteľností ku dňu podpisu Dohody o urovnaní, vyplývajúceho z účinkov kúpnej zmluvy zo dňa 02.11.2006. Súčasťou tohto prehlásenia strán dohody je aj doložka o jeho neúčinnosti v prípade, že ak k prevodu nehnuteľností nedôjde v lehote alebo z iných dôvodov, prehlásenie o vlastníckom práve stráca účinnosť. Je teda zrejmé, že od tohto prehlásenia v Dohode o urovnaní nemožno vyvodzovať nadobudnutie vlastníckeho práva v prospech žalobkyne.

16. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/150/2019-465 zo dňa 31.10.2019 odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 8C/199/2016-356 zo dňa 07.01.2019 potvrdil, pričom odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, na ktoré poukázal.

17. Z e-mailu zo dňa 29.12.2012 (čl. 107 spisu) vyplýva, že S.. P. požiadal pracovníčku OTP Banky Slovensko, a. s., o informáciu, či by mu banka poskytla úver vo výške 400.000,- eur s tým, že zároveň oznámil, že bude musieť odstúpiť od schválenej zmluvy, nakoľko by už nestihol odblokovať neter s jej osobným úverom. V závere e-mailu uvádza, že sa ospravedľuje v mene exmanželky za nečerpanie 159.000,- eur. S.. P. ďalej uvádza, že vzhľadom k tomu, že exmanželke by postačovalo iba 50.000,- eur a odsťahovala by sa z P., požiadal banku o vyjadrenie, či by mu poskytla 50.000,- eur.

18. Z listu - Výpoveď zmluvy o stavebnom sporení zo dňa 25.07.2014 vyplýva, že Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s., Bratislava, oznámila žalovanej, že k 25.07.2014 zrušila žalovanej sporiteľský účet a zaťažila ho výplatom s tým, že platba bola zrealizovaná v prospech účtu vedeného v Slovenskej sporiteľni, a. s., vo výške 17.806,06 eur.

19. Z výpisov z účtu - sporiteľský účet za roky 2013 a 2014 vypláva, že dňa 28.07.2014 došlo k vyplateniu prostriedkov vo výške 17.806,06 eur.

20. Dňa 05.01.2015 bola podpísaná S. P., žalobkyňou, D. Š., žalovanou a S. P. Dohoda o urovaní, v zmysle ktorej prehlásili (III., bod 1.), že Kúpna zmluva č. L. zo dňa 02.11.2006 je v plnom rozsahu platná, účinná, bez väd a že účastníci tejto dohody v plnom rozsahu sa zaväzujú rešpektovať jej právny titul, zmluvný obsah a právne účinky s tým, že nebudú nikdy v budúcnosti iniciovať žiadne súdne konanie alebo iné právne konanie týkajúce sa platnosti, účinnosti alebo odporovateľnosti danej kúpnej zmluvy, prípadne určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX a XXXX k. ú. L. P.. Zároveň zhodne prehlásili, že ku dňu podpisu Dohody o urovaní plne uznávajú existenciu vlastníckeho práva S. P. a D. Š. k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v k. ú. P., zapísaných na LV č. XXXX. Zároveň sa v uvedenom článku a bode dohody uvádza, že toto prehlásenie stráca účinnosť, ak nedôjde k uzavretiu kúpnych zmlúv podľa článku III. ods. 2 dohody alebo kupujúca - žalovaná nevyplatí dohodnutú kúpnu cenu v dohodnutej lehote splatnosti, resp. iným spôsobom budú zmarené vecno-právne podmienky prevodu vlastníckeho práva podľa článku III. ods. 2 dohody. V zmysle článku III. bod 2 dohody písm. a) a b) sa D. Š. a S. P. zaviazali prediť žalovanej svoj podiel k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX za dohodnutú cenu a to D.V. Š.B. vo výške 75.000,- eur a S. P. vo výške 375.000,- eur s tým, že v zmysle písm. d) predmetného článku zmluvy sa zaviazali uzavrieť kúpne zmluvy najneskôr do 30.07.2015. V zmysle čl. IV, bod 2 žalovaná, S. P. a S. P. prehlásili, že si voči žalobkyňi a D. Š. neuplatňujú žiadne nároky titulom užívania nehnuteľností alebo titulom súvisiacich s užívaním nehnuteľností. V zmysle článku V. bod 1 sa žalobkyňa zaviazala do 08.01.2015 zobrať žalobu vedenú na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 17C/211/2012 späť a v zmysle bodu 3 uvedeného článku S. P. a S. P.Á. sa zaviazali do rovnakej lehoty vziať späť podané odvolanie proti rozsudku zo dňa 24.03.2014.

21. Dňa 07.01.2015 došlo na Krajský súd v Žiline späťvzatie žaloby, ktoré podala žalobkyňa vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 17C/211/2012.

22. Dňa 27.02.2015 bolo na Okresný súd Žilina doručené vyjadrenie žalobkyne k návrhu na obnovu konania, s ktorým návrhom vo veci sp. zn. 27C/73/2015 súhlasila s odôvodnením, že rozsudok daného súdu sp. zn. 17C/211/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť po uzavretí Dohody o urovaní, nekorešponduje s dohodou a prejavenu vôľou všetkých strán, spôsobuje všetkým účastníkom značné ťažkosti a administratívne prekážky.

23. Z výzvy na úhradu prihlásenej sumy zo dňa 29.09.2015, potvrdenia vydaného v konkurznom konaní sp. zn. XK/X/XXXX ako i z príkazu na úhradu mal súd za preukázané, že žalobkyňa dňa 03.11.2015 na základe výzvy správcu konkurznej podstaty úpadcu S. P. zaplatila sumu 102.011,60 eur, ktorá sa rovnala sume prihlásenej zabezpečenej pohľadávky zabezpečeného veriteľa OTP Banka Slovensko, a. s., v dôsledku čoho zabezpečovacie právo uvedeného veriteľa na nehnuteľnostiach okrem iných aj tých, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX Q.. Ú. L. P., zaniklo.

24. Listom zo dňa 11.02.2016 vyzvala žalobkyňa žalovanú a S. P. na úhradu bezdôvodného obohatenia titulom užívania rodinného domu súp. č. XXXX zapísaného na LV č. XXXX Q.. Ú. L. P. bez právneho dôvodu a to vo výške 1.000,- eur mesačne za každý kalendárny mesiac, ktorú nehnuteľnosť spoločne s rodinou užívali bez právneho dôvodu. O zaslaní uvedenej výzvy svedčia podacie lístky, ktoré boli podané na pošte dňa 11.02.2016.

25. Listom zo dňa 24.05.2016 - Žiadosť o súčinnosť, uplatnenie pohľadávky proti podstate, žalobkyňa požiadala správcu konkurznej podstaty úpadcu S. P. o poskytnutie súčinnosti vo vzťahu k riešeniu užívania nehnuteľnosti - rodinného domu súp. č. XXXX spolu s prislúchajúcimi pozemkami s tým, že si chcela uplatniť pohľadávku proti podstate titulom bezdôvodného obohatenia, ktorú žalobkyňa voči úpadcovi evidovala v súvislosti s vyplatenou sumou - zabezpečenou pohľadávkou zabezpečeného veriteľa OTP Banka Slovensko, a. s.

26. Listom zo dňa 02.06.2016 správca konkurznej podstaty úpadcu S.. P. oznámil žalobkyni, že vzhľadom k neuvedeniu sumy, ktorú si ako veriteľ pohľadávky proti podstate uplatnila spolu s obdobím, za ktoré jej mala pohľadávka údajne vzniknúť, toto podanie je nepreskúmateľné a správca nemá možnosť vyjadriť sa v akom rozsahu pohľadávku proti podstate uznáva alebo neuznáva, keďže nepozná jej výšku.

27. Z listiny Odhad trhovej ceny nájomného zo dňa 11.04.2016 mal súd za preukázané, že spoločnosť Reality - poradca, s. r. o. P., ohodnotil nehnuteľnosti a to rodinný dom súp. č. XXXX na parc. č. XXXX/X a pozemky XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X zapísané na LV č. XXXX k. ú. L. P. ako i dvojgaráž zo súp. č. XXXX na parcele XXXX/X a pozemkom parc. č. XXXX/X zapísaný na LV č. XXXX k. ú. L. P. s tým, že vzhľadom na popis nehnuteľností vychádzajúc z cenovej analýzy v rámci danej lokality bol stanovený odhad trhovej ceny nájomného bez energií na 1.200,- eur mesačne.

28. Z listiny Konzultácia ku prenájmu nehnuteľností - predbežný odhad zo dňa 11.04.2016 mal súd za preukázané, že spoločnosť Prima reality s.r.o. Ž. vykonala odhad prenájmu nehnuteľností a to rodinného domu súp. č. XXXX, dvojgaráže súp. č. XXXX a pozemok o výmere cca 2.400 m², nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a XXXX k. ú. L. P. na sumu 1.000,- eur až 1.150,- eur mesačne.

29. Dňa 13.04.2016 podala žalobkyňa voči S.. P. a žalovanej žalobu o vypratanie nehnuteľnosti, a to rodinného domu súp. č. XXXX a parcel - parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X.

30. Dňa 06.06.2016 uzatvorila žalovaná ako dlžníčka so Slovenskou sporiteľnou, a.s., ako bankou, Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej sa banka zaviazala poskytnúť žalovanej ako dlžníčke splátkový úver vo výške 170.000,- eur na kúpu domu. Jednalo sa o úver na bývanie. Jednou z podmienok pre poskytnutie úveru bolo aj predloženie kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorej nadobudnutie je účelom úveru, pričom kúpna cena mala byť minimálne vo výške 141.900,- eur, ako i uzatvorenie záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX a XXXX k. ú. L. P.. Lehota na poskytnutie úveru bola stanovená 6 mesiacov od uzatvorenia zmluvy.

31. Dňa 19.08.2016 podala S. P. ako žalobkyňa na Okresný súd Žilina žalobu proti žalobkyni a D. Š. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorou sa domáhala určenia, že je vlastníčkou v podiele 3 okrem iných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. L. P. a to titulom aj Dohody o urovnaní zo dňa 05.01.2015.

32. Listom zo dňa 14.03.2016 D. Š. odstúpila od Dohody o urovnaní zo dňa 05.01.2015 vzhľadom k tomu, že záväzky vyplývajúce z danej dohody o urovnaní neboli zo strany povinných osôb v dohodnutej dobe splnené.

33. V konaní boli predložené tri návrhy kúpnych zmlúv, na základe ktorých mala žalovaná ako kupujúca nadobudnúť či už do podielového, resp. výlučného vlastníctva, nehnuteľnosti zapísané okrem iného i na LV č. XXXX, a to za rôzne sumy, t. j. 141.900,- eur, 145.000,- eur, resp. 330.700,- eur.

34. Z emailovej komunikácie medzi žalobkyňou a S.. P. vyplýva:

- že 03.08.2016 žalobkyňa oznámila S.. P., že ak má záujem kúpiť rodinný dom aj s prislúchajúcimi nehnuteľnosťami a nemá finančné prostriedky v takom rozsahu, aby ich uhradil pri uzavretí kúpnej zmluvy, je potrebné predložiť dostatočné zabezpečenie pre úhradu zvyšnej časti kúpnej ceny, pričom S.. P. by bol ochotný zaplatiť 145.000,- eur, na čo mu žalobkyňa oznámila, že 145.000,- eur je málo, resp. bola ochotná predať za 145.000,- eur len nehnuteľnosti bez parcel, že žalobkyňa zotrvala na svojej ponuke - 145.000,- eur bez pozemkov, resp. 177.000,- eur plus úroky za jeden rok, o čom svedčí komunikácia medzi nimi v období od 06.09.2016 do 12.10.2016,

- že žalobkyňa zaslala žalovanej a S.. P. návrh kúpnej zmluvy na 1/3, resp. 1/6 podielu v nehnuteľnostiach, nakoľko nevedia v plnom rozsahu uspokojiť úhradu kúpnej ceny za celú nehnuteľnosť, o čom svedčí email z 22.11.2016,

- že žalobkyňa v e-maile z 23.11.2016 oznámila žalovanej a S.. P., že podpíše len zmluvu, ktorej návrh zaslala včera (t. j. 22.11.2016 - pozn. súdu) s tým, že ostatné budú riešiť následne, keď budú mať zvyšok,
- v ďalšom e-maile na čl. 264 spisu žalobkyňa žiada od žalovanej 145.000,- eur za podiel štvrtiny rodinného domu bez pozemkov, resp. 177.000,- eur za rodinný dom s pozemkami plus úroky 1.000,- eur za mesiac, t. j. 15.000,- eur k 31.01.2017 x 4 roky, t. j. spolu 216.000,- eur,
- že S.. P. žalobkyni v e-maile zo 07.10.2016 oznámil, že súhlasí s kúpnu cenou 177.000,- eur, pričom žiadne úroky a nájomné platiť nebudú, a ak tak, tak len recipročne s tým, že táto ponuka platí do pondelka 10.10.,
- že S.. P. v e-maile 29.03.2016 ponúkol žalobkyni 117.000,- eur, pričom tieto peniaze by mala ihneď a zvyšok do 3 až 4 mesiacov, na čo žalobkyňa zareagovala emailom z 30.03.2016 v tom smere, že ak bude mať k dispozícii 180.000,- eur, nemá žiadne problém mu dom predať,
- že S.. P. oslovil žalobkyňu e-mailom zo dňa 05.04.2016, v ktorom zaslal žalobkyni upravenú kúpnu zmluvu na predaj 1/3 nehnuteľnosti, pričom banka akceptovala a schválila úver vo výške 170.000,- eur,
- že žalobkyňa e-mailom z 08.04.2016 oznámila S.. P. a žalovanej, že po zvážení ich ponuky sa rozhodla, že ju neprijme, keďže táto ponuka je pre ňu neprijateľná.

35. Dňa 04.06.2013 uzatvorila žalobkyňa ako dlžníčka s UniCredit Bank Slovakia, a.s., ako bankou zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 44.805,- eur a to za účelom nadobudnutia, okrem iného aj tuzemské nehnuteľnosti vo výške 43.500,- eur - bytu a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku zapísanom na LV č. XXXX k. ú. Ž..

36. Z evidenčného listu pre výpočet úhrady za užívanie bytu je zrejmé, že žalobkyňa platila mesačnú zálohovú platbu od 01.01.2017 za daný byt vo výške 147,97 eur.

37. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

38. Podľa § 458 ods. 1 OZ Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

39. Podľa § 517 ods. 2 OZ Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka úč. od 01.02.2013 Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Podľa § 144 CSP, Žalobca môže vziať žalobu späť.

42. Podľa § 145 ods. 2 CSP, Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

43. Podľa § 146 ods. 1 CSP, Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

44. Žalobkyňa žiadala pôvodne sumu 9.000,- eur s príslušným úrokom z omeškania. Na pojednávaní dňa 21.05.2020 žalobkyňa uviedla, že žalobu čo do zaplatenia 129,03 eur s príslušenstvom berie späť, s ktorým čiastočným späťvzatím žalovaná na pojednávaní dňa 30.06.2020 súhlasila. Súd preto konanie v časti o zaplatenie čiastky 129,03 eur s prísl. zastavil (prvý výrok rozsudku).

45. Predmetom konania po čiastočnom späťvzati je nárok žalobkyne proti žalovanej na zaplatenie čiastky 8.870,97 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 15.10.2018 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia, lebo žalovaná v období od 01.10.2016 do 23.03.2018 užívala nehnuteľnosti uvedené v bode 1. tohto odôvodnenia bez toho, aby na to mala právny titul.

46. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia je vlastník veci.

47. V konaní bolo nesporné, že v žalovanom období od 01.10.2016 do 23.03.2018 bola na liste vlastníctva ako výlučná vlastníčka dotknutých nehnuteľností - rodinného domu a príslušných pozemkov - vedená žalobkyňa. V zmysle § 70 ods. 1 v spojení s § 7 písm. c) zákona č. 162/1995 Z. z. o katastrí nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), údaje katastra uvedené v § 7 (teda aj údaje o vlastníkovi nehnuteľnosti) sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Jedná sa o vyvrátiteľnú právnu domnienku, ktorá platí dovtedy, kým sa nepreukáže opak.

48. Žalovaná argumentovala tým, že v predmetnej nehnuteľnosti býva preto, lebo jej manžel sa cíti byť väčšinovým vlastníkom z dôvodu, že do nehnuteľnosti investoval väčší objem finančných prostriedkov ako žalobkyňa. Skutočne, ak by žalovaná preukázala, že žalobkyňa v žalovanom období nebola vlastníčkou nehnuteľností, teda že vlastníkom bola iná osoba odlišná od žalobkyne, jej žaloba by bola nedôvodná, čo by viedlo k jej zamietnutiu. Žalovaná však toto žiadnym spôsobom nepreukázala.

49. Sú bez právnej relevancie tvrdenia žalovanej o finančnom vklade jej manžela (bývalého manžela žalobkyne), pokiaľ nedošlo k zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech manžela žalobkyne na základe písomného právneho úkonu. V zmysle § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa totiž v prípade, že sa nehnuteľná vec prevádza na základe zmluvy, sa vlastníctvo nadobúda vkladom do katastra. V konaní pritom žiadna takáto zmluva ani nebola tvrdená. Ak by aj boli pravdivé tvrdenia žalovanej, že žalobkyňa sa zaviazala previesť na S.. P. časť nehnuteľností, pričom tak neučinila, nič nebránilo S.. P. domáhať sa na príslušnom súde svojho práva voči žalobkyňi, a to zaplatenia sumy, ktorú do predmetných nehnuteľností investoval.

50. V konaní ani nebolo preukázané, že by niekto iný ako S.. P. bol v žalovanom období vlastníkom daných nehnuteľností. V konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8C/199/2016 o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré iniciovala S. P. (sestra S.. P.), bol vydaný rozsudok, ktorým súd v celom rozsahu žalobu zamietol. V predmetnom konaní súd skúmal dohodu o urovaní zo dňa 05.01.2015, o ktorú S. P. opierala svoj nárok. Súd v podstate skonštatoval, Dohoda o urovaní nemohla záväzok, ktorý bol súdom posúdený ako absolútne neplatný právny úkon (v konaní sp. zn. 17C/211/2012), poňať k zmene vlastníckeho práva, táto Dohoda o urovaní nebola ani odkladovaná katastrom nehnuteľností a dohoda ani nebola v celom rozsahu naplnená, preto z nej nemožno vyvodzovať nadobudnutie vlastníckeho práva v prospech S. P..

51. Žalovaná teda nepreukázala, že by žalobkyňa nebola v žalovanom období od 01.10.2016 do 23.03.2018 výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností. Súd teda konštatuje, že žalobkyňa má aktívnu vecnú legitímáciu na podanie predmetnej žaloby.

52. Žalovaná ďalej dôvodila, že žaloba je nemorálna a to z dôvodu, že 1/žalobkyňa sa stala jedinou vlastníčkou nehnuteľností nemorálnym spôsobom, 2/ nedodržala ústne a písomne dohody, 3/ krivo vypovedala na polícii a na súde, 4/ jej skutočný finančný podiel je 28% oproti 78% S.. P., 5/ S.. P. nehnuteľnosť užíva v dobrej viere, že je väčšinovým vlastníkom, 6/ žalobkyňa mohla v priebehu rokov 2012-2015 niekoľkokrát dostať od nich všetky ňou vložené finančné prostriedky, v roku 2017 mohla dostať 85% a na zvyšnú sumu mala zábezpeku v podobe pozemkov v 10-násobnej hodnote, 7/ v sume, ktorú je ochotný S.. P. vyplatiť žalobkyňi sú zarátané aj jej výdavky za bývanie v dome, takže bude mať 9 rokov bývanie zadarmo, 8/ žalobkyňa bývala 2 roky v dome sama a neplatila elektrinu ani žiadne poplatky, 9/ sfaľovala zmluvu o dodávke elektrickej energie na meno S.. P. v čase, keď bývala v dome sama, zámerne neplatila a tajila faktúry a vytvorila na jeho meno dlh vo výške 10.000,- eur, ktorý nie je ochotná zaplatiť, 10/ niekoľko rokov nesplácala svoj úver, hoci bývala v dome a platila ho žalovaná s manželom aj v čase, keď v dome nebývali, 11/ uzatvorila v mene S.. P. s klientom poisťnú zmluvu a

dopustila sa v nej chýb, v dôsledku čoho bol tento prepustený a prišiel o príjmy 10.000,- eur, túto stratu mu nevykompenzovala, 12/ do dohody o urovnaní zo dňa 05.01.2015 žiadala vložiť požiadavku, aby od nej a od jej matky nikdy nežiadali platenie nájomného, pričom sama požaduje platenie nájomného.

53. Súd teda posudzoval aj to, či by priznanie bezdôvodného obohatenia bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

54. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

55. Väčšina dôvodov, ktoré žalovaná tvrdí, a ktorými chce poukázať na nemorálnosť žaloby, sa týka financovania kúpy nehnuteľností a vložených investícií do nehnuteľností zo strany S.. P.. Žaloba podľa názoru súdu nemôže byť hodnotená ako nemorálna a výkon práv žalobkyne ako rozporný s dobrými mravmi, ak existuje/existovala možnosť domôcť sa svojich práv, pričom oprávnený subjekt túto možnosť nevyužil. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že nič nebránilo S.. P., aby podal na žalobkyňu žalobu, ktorou by sa domáhal vrátenia svojich investícií do cudzej veci - nehnuteľností žalobkyne, najmä ak sa mala žalobkyňa vo vzťahu k S.. P. už po svadbe vyjadrovať spôsobom uvádzaným vo vyjadrení zo dňa 18.05.2019. V tomto smere súd poukazuje na vyjadrenie samotnej žalovanej na pojednávaní keď uviedla, že v dome bývajú v podstate len kvôli vloženým investíciám S.. P., pričom žalobkyňa ich nechce vrátiť.

56. Ad dôvody 1/, 2/, 3/, 4/, 6/ v bode 52. - podľa názoru súdu sa žalobkyňa nestala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností nemorálnym spôsobom, nakoľko je zrejmé, že na takomto spôsobe nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam sa S.. P. so žalobkyňou riadne dohodli, najmä ak žalovaná tvrdí, že S.. P. mal dostatok financií na to, aby kúpu domu financoval sám. Jednalo sa o ich slobodné rozhodnutie, ktoré treba rešpektovať. Skutočnosť, že ak prípadne žalobkyňa následne nedodrжала ich dohodu o tom, že na S.. P. prevedie podiel na nehnuteľnostiach, nemôže toto mať vplyv na výsledok tohto sporu. Stále mal S.. P. možnosť zažalovať žalobkyňu o vrátenie investícií vložených do domu. Ak by aj bolo pravdou tvrdenie žalovanej, že žalobkyňa na súde a polícii tvrdí, že S.. P. nevládza žiadne financie do nehnuteľnosti, toto nemožno vyhodnotiť ako argument, ktorý by mal vplyv na zamietnutie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia titulom užívania nehnuteľností, rovnako tak ani to, že skutočný finančný podiel žalobkyne je 28% a že od roku 2012 (ako tvrdí žalovaná) sa snažili kúpiť predmetné nehnuteľnosti, pričom žalobkyňa k tomuto nepristúpila. Dispozícia s vecou je imanentnou súčasťou vlastníckeho práva, pričom je len na rozhodnutí vlastníka, či sa rozhodne vec predať a komu. Ani skutočnosť, ak by S.. P. skutočne vložil do nehnuteľností finančné prostriedky v tvrdenej výške, nezaväzuje žalobkyňu k povinnosti mu tieto nehnuteľnosti predať.

57. Ad 5/ v bode 52. - S.. P. nemôže v dobrej viere užívať nehnuteľnosti v domnení, že je väčšinovým vlastníkom, keďže ním nie je a ani nikdy nebol, nakoľko vlastníctvo k nehnuteľnosti prevodom na základe právneho úkonu sa nadobúda vkladom do katastra, pričom v konaní nebolo preukázané ani to, že by sa niekedy v minulosti svojho vlastníckeho práva vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam domohol. Len samotné investovanie do nehnuteľnosti z investora nerobí vlastníka.

58. Ad 7/, 8/, 9/,10/, 11/ v bode 52. - ak aj S.. P. platil za žalobkyňu nejaké poplatky, výdavky na bývanie, úver za žalobkyňu a podobne, uvedené nebol povinný, ibaže by sa na tom dohodli, a v tomto smere súd opätovne poukazuje na to, že S.. P. sa môže svojich práv domáhať na príslušnom súde, a to aj v prípade, ak mu žalobkyňa spôsobila nejakú škodu.

59. Ad 12/ v bode 52. - Dohodou o urovnaní zo dňa 05.01.2015 sa súd vysporiadal v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina sp. zn. 8C/199/2016, pričom táto dohoda nebola nikdy naplnená; okrem toho opätovne súd uvádza, že sa jednalo o rozhodnutie žalovanej a S.. P., že takúto dohodu podpísali.

60. Súd teda konštatuje, že výkon práva žalobkyne, ak táto žiada vydať bezdôvodné obohatenie od žalovanej za situácie, že v žalovanom období bola výlučnou vlastníčkou daných nehnuteľností, nie je v rozpore s dobrými mravmi.

61. Súd sa taktiež zaoberal pasívnou vecnou legitímáciou žalovanej. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, a žalovaná toto nepopierala, že skutočne bývala v žalovanom období v rodinnom dome súp. č. XXXX, k. ú. L. P. spolu s manželom a maloletou dcérou; rovnako tak zostalo nesporným (žalobkyňa toto tvrdila a žalovaná tieto jej tvrdenia účinne nepoprela), že užívali i nehnuteľnosti k rodinnému domu prislúchajúce, ktoré sú uvedené v bode 1. tohto odôvodnenia. Žalovaná, ani nikto, s kým žila v danom dome a s kým užívala predmetné nehnuteľnosti, však nie je ich vlastníkom ani spoluvlastníkom, resp. ani žalovaná a jej manžel a maloletá dcéra nedisponujú žiadnym právnym titulom - zmluvou, ktorá by ich oprávňovala nehnuteľnosti užívať bezodplatne. Súd preukázanú situáciu posúdil tak, že žalovaná sa v období od 01.10.2016 do 23.03.2018 bezdôvodne obohacovala tým, že v jej prospech dochádzalo k plneniu bez právneho dôvodu. Bez existencie zmluvy je nevyhnutné posúdiť konanie žalovanej ako bezdôvodné obohacovanie.

62. V zmysle § 458 OZ je preto žalovaná povinná toto bezdôvodné obohatenie vydať. V zmysle § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Je zrejmé, že žalovaná užívala spolu s manželom a maloletou dcérou v žalovanom období nehnuteľnosti bez ich reálneho rozdelenia, preto z povahy plnenia vyplýva, že títo majú voči žalobkyni solidárnu povinnosť poskytnúť jej za užívanie peňažnú náhradu, pričom s ohľadom na ich solidárnu zodpovednosť môže žalobkyňa nárok uplatniť výlučne aj len voči žalovanej (viď napr. rozsudok NS ČR sp. zn. 33Odo/542/2002, resp. sp. zn. 28Cdo/651/2017).

63. Žalovaná sa v konaní bránila aj tým, že neužívala celý dom, ale len niektoré izby o celkovej ploche cca 50 m². Súd v tomto smere považuje za potrebné poukázať na to, že pre účely tohto konania výška bezdôvodného obohatenia nepredstavuje to, čo ochudobnený mohol prípadne získať, ale predstavuje to, čo získal obohatený - v danom prípade to, o čo sa neznížil obohatenému majetok. Podľa názoru súdu sa žalovanej a jej rodine neznížil majetok o to, čo by inak museli vynaložiť na získanie oprávnenia užívať danú nehnuteľnosť. V danom prípade ide o rodinný dom s príslušnými pozemkami a podľa názoru súdu je relevantné pre toto, za akú odplatu je možné získať „ius utendi“ (právo vec užívať) práve k tomuto rodinnému domu a pozemkom. Je bez právnej relevancie, ak by aj žalovaná s rodinou užívala len niektoré izby, nakoľko vzhľadom na povahu nehnuteľnosti - že sa jedná o rodinný dom, ktorý slúži na bývanie, kde sa predpokladá, že vlastníkovi, prípadne oprávnenému užívateľovi bude poskytovaná najvyššia miera súkromia s tým, že tento vlastník alebo oprávnený užívateľ sám uzná, koho si do domu vpustí a koho nie, ako i vzhľadom na nie celkom korektné vzájomné vzťahy medzi žalobkyňou a žalovanou a jej manželom - nebolo možné od žalobkyne spravodlivo požadovať, aby v tomto rodinnom dome s nim bývala. Preto ak žalovaná s rodinou užívala hoci aj len 50 m² ako tvrdila žalovaná, je potrebné vychádzať z toho, že žalovaná s rodinou užívala de iure celý rodinný dom. Inak povedané, ak žalovanej postačovalo na uspokojenie jej bytovej potreby obydlie o výmere 50 m², mala si také obydlie obstaráť, pričom by za také platila podstatne menej než za rodinný dom s pozemkami. Keďže si žalovaná zvolila alternatívu užívania rodinného domu, je namieste, aby nahradila sumu zodpovedajúcu nájomnému za užívanie celého rodinného domu. Je potrebné si totiž uvedomiť, že keď žalovaná s rodinou užívala hoci len 50 m², vylúčila žalobkyňu z užívania celého rodinného domu.

64. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že suma obvyklého nájomného za nehnuteľnosti sa pohybuje v rozsahu 1.000,- eur, ktoré tvrdenie žalovaná účinne nepoprela, preto súd toto považoval za nesporné. Pokiaľ teda žalobkyňa žiadala priznať nižšiu sumu, t. j. 500,- eur mesačne, a keďže bolo preukázané užívanie nehnuteľností v žalovanom období od 01.10.2016 do 23.03.2018, súd žalobe žalobkyne čo do zaplatenia 8.870,97 eur (/17 mesiacov x 500,- eur/ + pomerná časť mesiaca 3/2018 vo výške 370,97 eur) vyhovel.

65. Úrok z omeškania súd priznal z priznanej sumy v zákonnej výške 5% (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.) ale až od 10.05.2019, t. j. odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu, výzvu na zaplatenie zo dňa 11.02.2016 (čl. 43 spisu) nemožno vzhľadom na dátum vyhotovenia a jej zaslania (viď podacie lístky z 11.02.2016 - čl. 46 spisu) považovať za výzvu na zaplatenie nájomného za obdobie 10/2016 a nasl.

66. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Súd zaviazal žalovanú k zaplateniu priznanej sumy vrátane príslušenstva do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v zmysle § 232 ods. 3 CSP.

67. Súd považuje za potrebné vyjadriť sa k obrane žalovanej v tom smere, že splatila úver vo výške 48.000,- eur za žalobkyňu (vyjadrenie na čl. 167 spisu). Platí, že do momentu, kým sa dlžníkom voči banke nestal výlučne S.. P., je pravdou, že aj žalobkyňa bola dlžníčkou banky a pokiaľ táto nespĺcala úver a úver splácal výlučne S.. P., má tento právo uplatniť si tzv. subrogačný postih (§ 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka) voči žalobkyni. Tento subrogačný postih sa však uplatňuje iba vo vzťahu k spoločným dlžníkom, a teda žalovaná ho uplatniť nemôže, aj keď by S.. P. použil na splatenie splátok úveru prostriedky z BSM, prípadne aj výlučné prostriedky žalovanej. Čo sa týka týchto prostriedkov, ktoré prípadne poskytla žalovaná na splatenie úveru S.. P., tieto si ona môže uplatňovať výlučne voči S.. P.. Existencia tohto nároku S.. P.É. voči žalobkyni je pre toto konanie irelevantná, keďže túto jeho prípadnú pohľadávku ani nemožno započítať proti pohľadávke uplatnenej žalobkyňou titulom bezdôvodného obohatenia. Započítať možno len tie pohľadávky, ktoré vznikli medzi tými istými subjektmi, t. j. premietnuté na tento prípad žalovaná by si mohla v rámci tohto konania započítať len pohľadávku, ktorú by mala voči žalobkyni. V danom prípade majiteľom pohľadávky titulom subrogačného postihu nie je žalovaná, ale by ním S.. P..

68. Vo vzťahu k splátkam zaplateným po tom, ako sa výlučným dlžníkom banky stal S.. P., už v žiadnom prípade nemožno hovoriť o tom, že by žalovaná platila dlh za žalobkyňu, nakoľko ak bol výlučným dlžníkom S.. P., žalobkyňa dlžníčkou nemohla byť.

69. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedkov S.. P. a S.. X., ako i výsluchom žalobkyne, nakoľko tieto dôkazné prostriedky navrhla žalovaná v súvislosti s financovaním kúpy nehnuteľností, resp. za akých okolností došlo ku kúpe domu, ktoré dôkazy sa týkajú okolností nepodstatnej pre rozhodnutie (viď odôvodnenie - najmä body 55. - 60.).

70. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobkyňa bola v konaní úspešná len čiastočne, keď súd konanie v časti o zaplatenie 129,03 eur s príslušným úrokom z omeškania zastavil, pričom zavinenie zastavenia konania v danej časti možno pričítať žalobkyni. Žalobkyňa pýtala sumu 9.770,54 eur (istina vo výške 9.000,- eur + úrok z omeškania vyčíslený ku dňu rozhodnutia súdu), pričom bola úspešná čo do zaplatenia 9.378,92 eur (istina vo výške 8.870,97 eur + úrok z omeškania vyčíslený ku dňu rozhodnutia súdu), čo predstavuje úspech žalobkyne v rozsahu 95,99% a neúspech v rozsahu 4,01%. Súd teda podľa pomeru úspechu a neúspechu priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 91,98% (95,99% mínus 4,01%). O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok), v prípade výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých podať na príslušný súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.